

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2015 r. – Esso Raffinage/ECHA**(Sprawa T-283/15)**

(2015/C 320/49)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Esso Raffinage (Courbevoie, Francja) (przedstawiciel: M. Navin-Jones, Solicitor)*Strona pozwana:* Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 1 kwietnia 2015 r. wydanej przez Europejską Agencję Chemikaliów (zwaną dalej „ECHA”) na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE, w formie pisma zatytułowanego „Statement of Non-Compliance following a Dossier Evaluation Decision under Regulation (EC) No 1907/2006” [stwierdzenie braku zgodności z przepisami w następstwie decyzji w sprawie oceny dokumentacji na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006] (zwanego dalej „SONC”) oraz załącznika do niej (sygnatura CCH-C-0000005770-74-01/F);
- nakazanie przekazania sprawy do rozpoznania przez dyrektora zarządzającego ECHA ze wskazaniem, że wszelka nowa decyzja ECHA będzie musiała uwzględnić powody stwierdzenia nieważności określone w wyroku Sądu oraz wszelkie stosowne, zaktualizowane informacje;
- obciążenie ECHA kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu;
- zarządzenie wszelkich innych środków wymaganych przez wymiar sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi szereg zarzutów, w tym następujące zarzuty:

1. Zarzut pierwszy, dotyczący nadużycia władzy, naruszenia równowagi instytucjonalnej, itd.

- Skarżąca podnosi, że ECHA nie jest uprawniona z punktu widzenia prawa i nie dysponuje podstawą prawną do sporządzenia, opracowania, wydania lub wystosowania tak zwanych stwierdzeń braku zgodności z przepisami i że opracowawszy, wydawszy i wystosowawszy SONC w niniejszej sprawie, ECHA 1) wyszła poza granice swych uprawnień dyskrejonalnych lub wykonawczych (nadużycie władzy); 2) działała z naruszeniem zasady prawnej i wymogu instytucjonalnej równowagi władz; 3) działała z naruszeniem zasady prawnej i wymogu dobrej administracji; 4) działała z naruszeniem zasady prawnej dobrego zarządzania publicznego; lub 5) naruszyła art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

2. Zarzut drugi, podniesiony pomocniczo, dotyczący naruszenia art. 42 REACH.

- Skarżąca twierdzi, że w zakresie, w jakim ECHA może próbować oprzeć się na art. 42 ust. 1 REACH jako przepisie, który przyznaje jej uprawnienie lub stanowi podstawę prawną do wydania zaskarżonej decyzji, art. 42 ust. 1 REACH nie przyznaje ECHA uprawnienia i nie stanowi podstawy prawnej do wydania zaskarżonej decyzji, i że wydając zaskarżoną decyzję, ECHA naruszyła art. 42 ust. 1 REACH. Skarżąca podnosi, że w niniejszej sprawie ECHA nie wydała stosownej decyzji przewidzianej w art. 42 ust. 1 REACH. Skarżąca twierdzi, że ECHA stale interpretowała art. 42 ust. 1 REACH jako przepis, który nie uprawnia do wydania stwierdzenia braku zgodności z przepisami.

3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.

- Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem zasad prawnych Unii: prawa do bycia wysłuchanym, prawa do przedstawienia odpowiedzi oraz repliki, prawa do obrony, prawa do bycia poinformowanym oraz prawa do dobrej administracji. Skarżąca twierdzi, że bezpośrednią konsekwencją naruszenia tych uprawnień proceduralnych i procesowych jest możliwość stwierdzenia nieważności i nieważność zaskarżonej decyzji. Innymi słowy, gdyby ECHA nie naruszyła uprawnień proceduralnych i procesowych skarżącej, wynik postępowania byłby całkowicie inny.

4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

- Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z zasadą proporcjonalności obowiązującą w Unii. Skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja nie jest odpowiednia lub niezbędna, nie stanowi najmniej uciążliwego środka, a powstałe niedogodności były nieproporcjonalne do realizowanych celów.

5. Zarzut piąty, dotyczący błędu w wykładni wymogów w zakresie danych na podstawie REACH.

- Skarżąca podnosi, że ECHA popełniła błąd w wykładni wymogów w zakresie informowania, jeśli chodzi o sekcję 8.7.2 załącznika X, zważywszy, że w rzeczywistości nie istnieje żaden wymóg przeprowadzenia na drugim gatunku badania toksyczności na etapie rozwoju prenatalnego. Skarżąca wskazuje zatem, że wydając zaskarżoną decyzję, ECHA działała bez podstawy prawnej i przekroczyła granice swych uprawnień dyskrecyjnych.

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2015 r. – Hernández Zamora/OHIM – Rosen Tantau (Paloma)

(Sprawa T-369/15)

(2015/C 320/50)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hernández Zamora, SA (Murcja, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Rosen Tantau KG (Uetersen, Niemcy)